føre til et egentlig fiskeriforbud i området. Eventuelle ændringer i fiskerimuligheder, som vil skulle gennemføres med hjemmel i lov om fiskeri og fiskeopdræt, betragtes som en generel regulering, der i forhold til det udøvende fiskeri ikke vil være et indgreb af ekspropriativ karakter, jf. grundlovens § 73. Der er således tale om en erstatningsfri regulering til at foretage de som følge af EU-regulering nødvendige begrænsninger i råderetten til opfyldelse af habitatdirektivet.

Der er herved lagt vægt på, at reguleringen sker på baggrund af almene kriterier og ud fra generelle samfundsmæssige hensyn til sikring af en gunstig bevaringsstatus i de internationale naturbeskyttelsesområder, som vil medvirke til at sikre biodiversiteten. Desuden er indgrebet af begrænset intensitet, idet det ikke udelukker udøvelse af erhvervet, men blot fordre det henlagt til andre lokaliteter.

Til § 10 b, stk. 1

Bestemmelsen i § 10 b gennemfører habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, vedrørende kravet om at gennemføre miljøkonsekvensvurderinger af alle planer eller projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, men som kan påvirke lokaliteten væsentligt. Vurderes planlagte fiskeri eller fiskeriopdrætsaktiviteter i den forbindelse at kunne skade områdets integritet, må tilladelse til pågældende aktivitet ikke gives – dog med forbehold for de snævre undtagelsestilfælde, der følger af artikel 6, stk. 4.

Det følger af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3, 1. pkt., at alle projekter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for det pågældende internationale naturbeskyttelsesområdes bevaringsmæssige forvaltning (jf. artikel 6, stk. 1), og som kan påvirke området væsentlig skal vurderes med hensyn til deres virkninger på lokaliteten under hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne, hvis projektet skønnes at kunne påvirke en sådan lokalitet væsentligt. På baggrund af konklusionerne i denne vurdering kan tilladelse til projektet kun gives, hvis projektet ikke skader et internationalt naturbeskyttelsesområdes integritet. Der er ikke knyttet et væsentlighedskriterium til skadesbegrebet. En tilladelse forudsætter naturligvis, at øvrige relevante betingelser for tilladelse til projektet eller aktiviteten er opfyldt.

Ved skade på lokalitetens integritet forstås ikke enhver påvirkning af lokaliteten, men kun påvirkning af lokalitetens bevaringsmålsætninger. Når det skal afgøres, om en lokalitet påvirkes negativt, skal der derfor kun tages hensyn til bevaringsmålsætningerne for denne. Det er f.eks. muligt, at et projekt vil skade lokaliteten i visuel henseende eller kun naturtyper og arter, som ikke er optaget i habitatdirektivets bilag I eller II om henholdsvis naturtyper og dyre- og plantearter af fællesskabsbetydning, hvis bevaring kræver udpegning af særlige bevaringsområder. I sådanne tilfælde er virkningerne ikke at betragte som skadelige virkninger i henhold til artikel 6, stk. 3, 2 pkt., forudsat at den globale sammenhæng i Natura 2000 ikke påvirkes.

I forhold til bestemmelsens anvendelse på fiskeriets område har EF-Domstolen i september 2004 afgivet sit svar i en sag vedrørende fortolkningen af habitatdirektivets artikel 6, stk. 3. Sagen (C-127/02 - "Muslingedommen") vedrørte en præjudiciel forespørgsel fra en hollandsk domstol under en sag vedrørende tilladelse til mekanisk optagning af hjertemuslinger i et internationalt naturbeskyttelsesområde i Vadehavet.

Det følger af "Muslingedommen", at begreberne *plan* eller *projekt* udover nye aktiviteter også omfatter aktiviteter, som har været udøvet igennem mange år, men som der hvert år gives fornyet tilladelse til for en begrænset periode. Den omstændighed, at en aktivitet har været udøvet periodisk igennem en årrække, ændre ikke ved, at aktiviteten ved hver ny anmodning kan opfattes som en særskilt plan eller projekt i direktivets forstand.

Kravet om at vurdere, hvorvidt der skal gennemføres miljøkonsekvensvurderinger, gælder således også for eksisterende aktiviteter, der ikke er direkte forbundet med eller nødvendige for lokalitetens forvaltning, hvortil der hvert år stilles krav om en fornyet tilladelse. Eftersom tilladelser til muslinge- og østersfiskeri gives for ét år ad gangen, kan det efter omstændighederne være påkrævet at gennemføre en konsekvensvurdering også for disse fiskerier. Vurderingen af, hvorvidt en konsekvensvurdering skal gennemføres, vil afhænge af, om de øvrige betingelser i artikel 6, stk. 3, er til stede. Det skal først fastslås, om ansøgningen vedrører et internationalt naturbeskyttelsesområde – fordi fiskeriaktiviteten planlægges at finde sted enten inde i det særlige bevaringsområde eller i nærheden af et sådant. Dernæst skal det vurderes, om fiskeriaktiviteten kan antages at påvirke det internationale naturbeskyttelsesområde væsentligt.

I modsætning til skadesbegrebet er der et væsentlighedskriterium forbundet med miljøkonsekvensvurderingskravet. Der kræves imidlertid ikke vished eller sikkerhed for en væsentlig påvirkning for, at kravet i artikel 6, stk. 3, finder anvendelse. Det er tilstrækkeligt, at der er en sandsynlighed eller risiko for en sådan påvirkning. Det betyder, at hvis det ikke kan udelukkes, at en plan eller et projekt, der ikke er direkte for-